

ברכת האילנות

לפני שיברך טוב לומר "לשם יחוד" זה שהובא ב"לשון חכמים" מהרב יוסף חיים זצ"ל (הבן איש חי)

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, ליחוד אות יו"ד באות ה"א אות וא"ו באות ה"א, ביחודא שלים בשם כלי-ישראל, ובשם כלי-הנפשות, רוחות ונשמות, המתחיים אל שרשי נפשנו ונשמתנו ומלבושיהם והקרובים להם, שמכללות אצילות בריאה יצירה עשיה, ומכלי-פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה, הרי אנהנו מוכנים ומזמנים לקים מצות הברכה שתקנו חכמים ז"ל על ראית אילני דמבלבבי, ויעלה לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, כאלו פוננו בכלי-הפונות הראויות לכן בברכה הזאת וסודותיה, ותהיה חשובה ומקבלת ורצויה לפניך ברכה זו, לברר ולהעלות על ידה כלי-ניצוצי הקדשה המערבים בצומת, וכלי-נפשות, רוחות ונשמות, המגלגלות בו. ואתה האל במדת טובך, ובחסדך הגדול מאיר להם באור פניך, ותשלים ברורם ותקונם. ברכם טהרם, רחמי צדקתך, תמיד גמלם. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות הברכה הזאת אשר נברך יקים בנו מאמר: "ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה", ונקבל שפע עשר הברכות, כפתוב: "וימתך האלהים מטל השמים (חכמה) ומשמני הארץ (בינה), ורב דגן (דעת) ותיירש (חסד): יעבדוך עמים (גבורה) וישתחוו לך לאמים (תפארת) הוה גביר (נצח) לאחיה (הוד) וישתחוו לך בני אמה (יסוד), ארריה ארור ומברכיה ברוך" (מלכות): יהיו לרצון אמרייפי והגיון לפי לפניך, יהוה צורי וגאלי. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו פוננה עלינו, ומעשה ידינו פוננה.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם,

שלא חסר בעולמו כלום, וברא בו בריות טובות

ואילנות טובות, להנות בהם בני אדם

הללו-יה הללו את-יהוה מן-השמים, הללוהו במרומים. הללוהו כל-מלאכיו, הללוהו כל-צבאו. הללוהו שמש וירח, הללוהו כל-כוכבי אור. הללוהו שמי השמים, והמים אשר מעל השמים. יהללו את-שם יהוה, כי הוא צוה ונברא. ויעמידם לעד לעולם, חק-נתן ולא יעבור. הללו את-יהוה מן-הארץ, תנינים וכל-תהמות. אש וברד שלג וקיטור, רוח סערה עשה דברו. ההרים וכל-גבעות, עץ פרי וכל-ארוזים. החיה וכל-בהמה, רמש וצפור כנף. מלכי-ארץ וכל-לאמים, שרים וכל-שפטי ארץ. בחורים וגם-בתולות, זקנים עם-נערים. יהללו את-שם יהוה, כי-נשגב שמו לבדו הודו, על-ארץ ושמים. וירם קרן לעמו, תהלה לכל-חסידי לבני ישראל, עם קרבו הללו-יה.

שיר המעלות בשוש יהוה את-שיבת ציון, היינו כחלמים. אז ימלא שחוק פינו, ולשונו רנה אז יאמרו בגוים, הגדיל יהוה לעשות עם-אלה. הגדיל יהוה לעשות עמנו, היינו שמחים. שובה יהוה את-שביתנו, כאפיקים בנגב. הזרעים בדמעה ברנה יקצרו. הלוח ילך ובכה, נשא משך-הזרע בא-יבא ברנה, נשא אלמתינו.

אחר הברכה יאמרו בקשה זו

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו, ותטענו בגבולנו, ושם נקים מצות תרומות ומעשרות וכלי-מצות התלויות בארץ אשר הנחלת לאבותינו היא ארץ זבת חלב ודבש, "ארץ נחלי מים, עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון, ארץ-זית שמן ודבש", כאשר צויתנו בתורתך עליידי משה עבדך: אנה יהוה, למען שמך הגדול, הגדל חסדך עמנו וקים לנו את-הדבר אשר הבטחתנו עליידי משה עבדך: "ונתתי גשמיכם בעתם, ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרי: והשיג לכם דיש את-בציר ובציר ישיג את-זרע, ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם". וקים בנו את-הדבר אשר הבטחתנו עליידי ישעיה נביאך: "ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד, ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל": ונאמר: "ובנו בתים וישבו, ונטעו כרמים ואכלו פריהם". וקים בנו אשר הבטחתנו עליידי עמוס נביאך: "הנה ימים באים נאמיהוה וגגש חורש בקצר ודרף ענבים ומשך הזרע, והטיפו ההרים עסיס וכלי-הגבעות תתמוגגנה: ושבתי את-שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו, ונטעו כרמים ושתו את-ייןם, ועשו גנות ואכלו את-פריהם". וקים בנו אשר הבטחתנו עליידי יחזקאל נביאך: "והרביתי את-פרי העץ ותנובת השדה, למען אשר לא תחזו עוד חרפת רעב בגוים". ונאמר: "ועלה-נחל יעלה על-שפתו מזה ומזה פלי-עץ-מאכל לא-יבול עלהו ולא-יתם פרו וליחשי יבכר כי מימיו מדהמקדש המה יוצאים, והיה פרו למאכל ועלהו לתרופה".

אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו, שובה עלינו בהמון רחמך, בגלל אבות שעשו רצונך, בנה ביתך כפתחלה, פונן בית-מקדשך על מכונו, הראנו בכנינו, שמחנו בתקונו, והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם, וליום לדונכם, לשרם ולזמרם, והשב ישראל לנויהם. ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך, בשלש פעמי רגלינו בכל-שנה ושנה, כפתוב: "שלוש פעמים בשנה יראה כלי-זכורך את-פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר, בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות, ולא יראה את-פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו, כברכת יהוה אלהיך אשר נתך לך". ותמלך אתה הוא יהוה אלהינו מלך-על-מלכות, בהר ציון משכן כבודך, ובירושלים עיר מקדשך, ככתוב בדברי-קדשך: "מלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה".

שיר המעלות לדוד, שמחתי באמרים לי, בית יהוה נלך: עמדות היו רגלינו, בשערך ירושלים: ירושלים הבנויה, כעיר שחבריהלה יחוד: ששם עלו שבטים שבטיה עדות לישראל, להדות לשם יהוה: כי שמה ישבו כסאות למשפט, כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים, ישליו אהביך: יהי-שלום בחילך, שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי, אדברה-נא שלום בך: למען בית-יהוה אלהינו, אבקשה טוב לך.

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

וידי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידיו כוננה עלינו. ומעשה ידיו כוננהו:

פתח אליהו הנביא זכור לטוב ואמר: רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבון. אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין לית מחשבה תפיסא בך כלל. אנת הוא דאפקת עשר תקונין וקרין לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגלין ועלמין דאתגלין. ובהון אתכסיאת מבני נשא. ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת מלגאו כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר אתחשיב ליה כאלו אפריש בך. ואלין עשר ספירן אנון אזלין כסדרן חד אריף וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא דאנהיג לון. ולית מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מפל סטרא. לבושין תקנת לון דמניהו פרחין נשמתין לבני נשא. וכמה גופין תקנת לון דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקונא דא. חסד דרועא ימינא. גבורה דרועא שמאלא. תפארת גופא. נצח והוד תרין שוקין. יסוד סיומא דגופא אות ברית קדש. מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה. חכמה מוחא איהי מחשבה מלגאו. בינה לבא ובה הלב מבין. ועל אלין תרין כתיב הנסתרות לה' אלהינו. כתר עליון איהו כתר מלכות. ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית. ואיהו קרקפתא דתפלי. מלגאו איהו אות יו"ד אות ה"א אות ו"ו ואות ה"א דאיהו ארץ אצילות. איהו שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי. כמיא דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקיו:

רבון עלמין אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי לאילנא בההוא נביעו. וההוא נביעו איהו פנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא. ובך לית דמיון ולית דיוקנא (דגופא) מפל מה דלגאו ולבר. ובראת שמיא וארעא. ואפקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי. ובארעא אילנין ודשאין וגנתא דעדן ועשבין וחיון ועופין ונונין ובעירין ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין ואיהי יתנהגון בהון עלאין ותמאין. ואיהי אשתמודעון מעלאי ותמאי ולית דינע בך כלל. ובר מנה לית יחודא בעלאי ותמאי. ואנת אשתמודע אדון על כלא. וכל ספירן כל חד אית ליה שם ידיע. ובהון אתקריאו מלאכיא. ואנת לית לך שם ידיע דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו דכלהו. וכד אנת תסתלק מנהון. אשתארו כלהו שמהן כגופא בלא נשמתא. אנת חכים ולא בחכמה ידיעא. אנת הוא מבין ולא מבינה ידיעא. לית לך אתר ידיעא. אלא לאשתמודעא תקפך וחילך לבני נשא. ולאחזאה לון איהי אתנהיג עלמא בדינא

וברחמי דאינון צדק ומשפט פפום עובדיהון דבני נשא. דין איהו גבורה. משפט עמודא דאמצעיתא. צדק מלכותא קדישא מאוני צדק תרין סמכי קשוט. היו צדק אות ברית. כלא לאחזאה איהי אתנהיג עלמא. אבל לאו דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין. ולא משפט ידיעא דאיהו רחמי. ולא מפל אלין מדות כלל. קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך. דהא רשותא אית לך לגלאה רזין טמירין על ידך מה דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום בר נש עד כעון.

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך ה' הגדלה והגבורה וכו'. עלאין שמעו אנון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערין משנתכון. הקיצו ורננו שוכני עפר. אלין אנון צדיקיא דאנון מסטרא דההוא דאתמר בה אני ישנה ולבי ער. ולא אנון מתים. ובגין דא אתמר בהון הקיצו ורננו וכו'. רעיא מהימנא אנת ואבהון הקיצו ורננו לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא. דעד כעון צדיקיא כלהו דמיכין ושנתא בחוריהון. מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה:

קום רעיא מהימנא - דהא עלך אתמר קול דודי דופק לגבאי בארבע אתון דיליה. ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי. דהא תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך. שראשי נמלא טל. מאי נמלא טל? - אלא אמר קדשא בריך הוא, אנת חשבת דמיומא דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא בישובא, לאו הכי, דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא. הרי לך סימנא: שראשי נמלא טל, ה"א שכינתא בגלותא. שלימו דילה וחיים דילה איהו טל. ודא איהו אות יו"ד אות ה"א אות ו"ו ואות ה"א אות יו"ד אות ה"א אות ו"ו ואות ה"א דאיהו ארץ אצילות. דאיהו מליא לשכינתא מנביעו דכל מקורין עלאין.

מיד קם רעיא מהימנא ואבהון קדישין עמיה. עד כאן רוא דחודא. ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

ואומר קדיש על ישראל.